

مسجد- مدرسهٔ معیرالممالک

MOAYER-OL-MAMALEK COMPLEX

Negar Badri, Mahshid Ghaznavi/ Photo: Mahdieh Aslani

نقگار بدري، مهشید غزنوی / عکس: مهدیه اصلانی

موقعیت بنا و فضاهای آن

موقعیت کلی بنا به لحاظ نزدیکی به بازار برازها و ارتباط گذرهای مجاور به میدان محمدیه (اعدام سابق) و بازار خاتون‌همیت است. زمین ۵ هزار متری مجموعه دوزنچه‌شکل است که طراحی هوشمندانه صحن مستطیل‌شکل در مرکز آن، توسط محاذ بنا، بشیر جعفرخان، قناسی آن را از بین برده. در عین حال از انتقال این قناسی به سایر فضاهای نیز اجتناب شده است. ورودی اصلی بنا، که بیشتر به رفت‌وآمد طلاب ساکن در مجموعه اختصاص دارد، در جبهه جنوبی و در کنار مغازه‌ها واقع است. در غربی در کوچه معیر نیز محل ورود بیوان به شبستان جنوبی است (در بنایی مذهبی معمولاً جهت رو به قبله، یعنی شمال، ارجح است، ولی در اینجا به خاطر وجود گذرگاه‌های عمومی، ورودی اصلی در جبهه جنوبی مستقر شده). بس از این ورودی و دالانی تاریک و چرخشی^{۹۰} در حد به سمت غرب، صحن مسجد فرار دارد. فضای dallan جنوبی مشتمل از چهار طلاقی‌های گنج کاری شده است در جبهه قبله صحن، گنبدخانه و ایوانی بزرگ هست که ارتفاع و وسعت آن در مقایسه با سایر فضاهای بیشتر است. پلان مربع‌شکل آن با کارپندی ۳۲ ضلعی منظم (شناخته‌نشدنی این قسمت) بوشانده شده. یک گنبد اجری از نوع دوپوش با قوس شبدیری تند بر فراز آن قرار دارد و از این جهت به گنبد مدرسه آقابزرگ (از گنبدی‌های آجری دوره قاجار) شبیه است. نورگیرهای این گنبدخانه، برخلاف بسیاری از مساجد، پشت گروه و در فضای میان دو پوسته تعییه شده. در دو طرف گنبدخانه، بر فراز شبستان و در دو سمت ایوان، مناره‌هایی با مقطع هشت‌پر تیم‌استوانه‌ای ساخته شده که به دلایل نامعلوم نیمه کاره را شده‌اند. نظیر مقطع این مناره‌ها در هیچ گونه معماری مذهبی مشاهده نشده است.

در سمت مقابل گنبدخانه، شبستان کم‌عمق و طویلی قرار دارد که در

۷ مترمربع در انتهای آن است. ضمن آنکه هر حجره در دو طرف در ورودی، دو پنجه ره رو به ایوان دارد.

فضاهای جانبی

آبانیار مسجد در کنار شبستان جنوبی قرار گرفته و پاشیری به عمق پنج نا شش متر دارد. این آبانیار بعد از لوله‌کشی آب تهران کاملاً بسته شده و در حال حاضر از پاشیر آن به عنوان آثار استفاده می‌شود. ساکنان مجموعه وسعت این فضا را در حدود ۱۰۰ مترمربع تخمین می‌زنند. در کوچکی در سمت dallan غربی ورودی این آبانیار است.

در دیگر در سمت dallan غربی به فضایی گنبدی ختم می‌شود که نورگیری سقفی درون آن را روشن می‌کند. شکل کلی این پخش و تقسیمات فضایی آن چنین می‌نماید که به عنوان وضوخانه و سرویس‌های بهداشتی مورد استفاده بوده است.

مسجد- مدرسهٔ معیرالممالک، از بنایی عهد ناصری، در محله قدیمی سنجلچ تهران واقع است. بانی ساخت آن دوستعلی خان نظام‌الدوله از رجال دوران نقاجار بوده که در ساخت بنایی چون شمس‌العماره و تکیه دولت نیز مشارکت داشته. خانواده معیرالممالک، که از زمان نادرشاه افشار تا اوخر دوران ناصری از صاحب‌منصبان دربار بودند، در سال ۱۲۸۴ هجری قمری و به هنگام حفر خندق تهران، قطعه زمینی با بر را خریدند و با کاشت درخت و ساخت منازل شخصی خود در آن، باغ معیرالممالک را بنا گذاشتند. این باغ پس از توسعه تهران تقسیم و به مردم فروخته شد و جهات شمال، جنوب و شرق آن به مناطقی مسکونی اختصاص یافت.

بنای معیرالممالک یکی از ۱۸ مدرسه‌ای است که در عهد ناصری در تهران تأسیس شد. بانیان و متولیان این مدارس، که همواره از صاحب‌منصبان و امراز کشاورز بوده‌اند، همچون دیگر اماکن عام‌المنفعه مخارج و هزینه‌های تعمیر، نگهداری و توسعه این مجموعه را از راه موقوفات تأمین می‌کردند؛ روشنی که از مهم‌ترین عوامل دوام چنین امکانی طی دهه‌ها و سده‌های است.

بنای معیرالممالک نیز از این قاعده مستثنی نبود، و تعدادی مغازه در ضلع جنوبی بنا و یک حمام در ۲۵۰ متری شرق آن، در کوچه معیر، وقف مسجد شد. در گوشة جنوب‌غربی مجموعه نیز آبانیار و همچنین مغازه‌ها و حمام نقص محل را تأمین می‌کرد. وجود این آبانیار و همچنین مغازه‌ها و حمام نقص مؤثری در توسعه بعدی محله داشت و بازودی بازار چهار و مرکز کسب و کار در اطراف این مدرسه شکل گرفتند. در حال حاضر بافتی مشتمل از مساقط مسکونی، مرکز تولیدی (کارگاه‌های رستنگی) و مرکز تجاری (چندین مغازه) مسجد- مدرسهٔ معیرالممالک را احاطه کرده است.

تندشنه با ایجاد دیوارهای تیغه در میان ستون‌ها و تقسیم فضا، قسمت‌هایی از آن به زورخانه و اشیخانه تبدیل شده و از طریق ورودی‌هایی در بدنۀ شمالی قابل دسترسی‌اند. این فضا نورگیر ندارد و تنها منبع نامن‌گنبدی نور آن ورودی‌ها و مؤذنۀ (برج ساعت) متصلت به آن است. بدهنه‌های این قسمت فاقد هرگونه نزینیات و نازک کاری است و سقف آن را ۲۲ پوشش گنبدی دربرگرفته.

رواق‌هایی در دو جبهه شرقی و غربی بنا راه ارتیاطی ۱۴ حجره مسجد- مدرسه به یکدیگریند. وجود این رواق‌ها و ایجاد سلسالمراان و عرصه‌بندی مناسب برای گذار از فضای باز حیاط (فضای عمومی) به فضای بسته حجره‌ها (فضای خصوصی) بسیار کارآمد بمنظور می‌رسد. این ۱۴ حجره، که برای اسکان طلاب علوم دینی ساخته شده‌اند، با داشتن بسته نمونه کاملی از معماری چنین فضاهایی در مدارس دیگر محسوب می‌شوند. هر حجره یک چهاردیواری است که ۱۸ مترمربع مساحت دارد و پستویی به ساخت تقریبی

دو بادگیر در غرب بنا از عناصر جالب توجه معماری این مجموعه‌اند. خنک شدن فضای زیرین اب انبار و تهییه دلایل ساخت این دو بادگیر بوده‌اند. این بنا بخش‌های دیگری هم دارد که در حال حاضر دسترسی به آن‌ها ممکن نیست.

وضعیت فعلی

متأسفانه این بنایی سالیان متولی، و به خصوص سال‌های اخیر، اسیب فراوانی دیده است. تغییرات و فرسایش ناشی از رطوبت به تخریب بخش‌های مختلفی انجامیده است. برای مثال رطوبتی که از سمت پی و فضای سبز صحن رو به بالا حرکت می‌کند به کفسازی فضاهای قسمت‌های تحتانی دیوارهای صدمه زده و در نقاطی باعث فرسایش نارک‌کاری جدارها شده است. ضمن آنکه بارش برف و باران، در قالب رطوبت نزولی از سقف به بینهای سوخته کرده و آسیب‌های بسیاری را موجب شده. آسیب‌های ناشی از عوامل و رفتارهای انسانی و دخل و تصرف‌های غیراصولی را هم باید به عوامل طبیعی فوق افزود. در سالیان اخیر و در پی الاحاقات نابجا و